

לעילוי נשמת
שלום בן משה

התנ"ך עם מפרשים, מסודרים ומנוקדים

The Tanach with commentaries, Organized and Vowelized

דברי הימים א' פרק כ"ב

אשר עליו לבנות לה', מהראוי להגדיל הבנין למעלה להיות לשם ולתפארת לכל הארצות. אַכִּינָה נָא לוֹ - לזה אכינם לו צורך הבנין, להקל מעליו.

ו וַיִּקְרָא לְשִׁלְמָה בְּנוֹ וַיְצַוְהוּ לְבָנוֹת בְּיָתְהָּ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ז וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנֵי אָנֹכִי הִנֵּה עִמָּךְ לְבָנֵי לְבָנוֹת בְּיָתְהָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי:

ח וַיְהִי עָלַי דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם לְרֹב שִׁפְכָתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת עָשִׂיתָ לְאִתְּבָנָה בְּיָתְהָ לְשָׁמַיִם כִּי דָמִים רַבִּים שִׁפְכָתָּ אַרְצָה לְפָנָי:

מצודת דוד: דָּם לְרֹב שִׁפְכָתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת עָשִׂיתָ וּגו' - עם שנלחם מלחמות ה', מכל מקום מנעו מבנות את הבית, כמו שמנע להניף ברזל על המזבח על שעושים מהם כלי רציחה.

ט הַנְּהַיֵּן נֹלָד לָךְ הוּא יְהִי אִישׁ מְנוּחָה וְהִנִּיחוּתִי לָךְ מִכָּל־אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב כִּי שָׁלְמָה יְהִי שָׁמוֹ וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֶתְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו:

מצודת ציון: וְשָׁקֵט - ענינו מנוחה.

מצודת דוד: הוּא יְהִי אִישׁ מְנוּחָה - יהיה חפצו במנוחה, ולא יתגרה במי. וְהִנִּיחוּתִי לָךְ מִכָּל אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב - אתן לו מנוחה מאויביו, ולא יתגרה מי בו. כִּי שָׁלְמָה יְהִי שָׁמוֹ וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֶתְּךָ עַל יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו - זכרון שמו הוא לאות על השלום.

י הוּא־יִבְנֶה בְּיָתְהָ לְשָׁמַיִם וְהוּא יְהִי־לִי לְבֹן וְאֶנִּי־לוֹ לְאָב וְהִכִּינוּתִי כְּפֶסֶת מַלְכוּתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל

דברי הימים א' פרק כ"ב

א וַיֹּאמֶר דָּוִד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה הָאֱלֹהִים וְזֶה־מִזְבַּח לַעֲלֹה לְיִשְׂרָאֵל:

מצודת דוד: זֶה הוּא בֵּית ה' הָאֱלֹהִים - במקום הזה יבנה הבית. וְזֶה מִזְבַּח לַעֲלֹה לְיִשְׂרָאֵל - לפי שרוב הקרבנות הקבועים המה עלות, לזה נקרא מזבח העולה.

ב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכַנּוֹס אֶת־הַגְּרָיִם אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֲצֹבִים לְחִצּוֹב אַבְנֵי גְזִית לְבָנוֹת בְּיָתְהָ הָאֱלֹהִים:

מצודת ציון: חֲצֹבִים - כן יקראו כורתי האבנים ממקום גידולם. גְזִית - היא מלשון גזיזה, ורוצה לומר: כרותות ומסותות ביושר.

מצודת דוד: אֶת הַגְּרָיִם - הם הגבעונים.

ג וּבְרַזָּל וּלְרֹב לְמַסְמְרִים לְדַלְתוֹת הַשְּׁעָרִים וְלְמַתְכָרוֹת הַכִּיּוֹן דָּוִד וַנְחַשֵׁת לְרֹב אֵין מִשְׁקָל:

מצודת ציון: לְמַסְמְרִים - ליתדות.

מצודת דוד: לְמַסְמְרִים לְדַלְתוֹת הַשְּׁעָרִים - לעשות מסמרים המצטרכים אל הדלתות. וְלְמַתְכָרוֹת - רוצה לומר: לחבר קרש אל קרש. וַנְחַשֵׁת לְרֹב אֵין מִשְׁקָל - לא היה מאפשר לדעת המשקל לגודל הרבוי.

ד וַעֲצֵי אַרְזִים לְאֵין מִסְפָּר כִּי־הִבִּיאוּ הַצִּידָנִים וְהַצֹּרִים עֲצֵי אַרְזִים לְרֹב לְדָוִד:

ה וַיֹּאמֶר דָּוִד שִׁלְמָה בְּנִי נַעַר וְרָךְ וְהַפִּיֵת לְבָנוֹת לַיהוָה לְהַגְדִּיל | לְמַעַלְהָ לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת לְכָל־הָאֲרָצוֹת אַכִּינָה נָא לוֹ וַיִּכֶן דָּוִד לְרֹב לְפָנָי מוֹתוֹ:

מצודת דוד: שִׁלְמָה בְּנִי נַעַר - בשנים. וְרָךְ -

דברי הימים א'

פרק כ"ב

טז לְזָהָב לַכֶּסֶף וְלַנְחָשֶׁת וְלַבְרָזֶל אִין מִסְפָּר

קוּם וַעֲשֵׂה וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ:

מצודת דוד: לְזָהָב וגו' - הן למלאכת הזהב וכו'. אִין מִסְפָּר - אל החכמים. קוּם - הוא ענין לשון זרוז.

יז וַיָּצֵו דָּוִד לְכָל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲזֹר

לְשַׁלְמָה בְּנוֹ:

יח הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהִגִּיתָ לָכֶם מִסְבִּיב כִּי אֶתְּנוּ בְיָדֵי אֶת יְשֻׁבֵי הָאָרֶץ וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לַפְּנֵי יְהוָה וְלַפְּנֵי עַמּוֹ:

מצודת דוד: הֲלֹא ה' אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וגו' - רוצה לומר: וכה אמר להם: הלא ה' וכו'. וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ - כבשנו ולכדנו את הארץ. לַפְּנֵי ה' וְלַפְּנֵי עַמּוֹ - רוצה לומר: בעזר ה' ועל ידי עמו.

יט עָתָה תָּנוּ לְבַבְכֶם וּנְפֹשְׁכֶם לְדָרוֹשׁ לַיהוָה

אֱלֹהֵיכֶם וְקוּמוּ וּבְנוּ אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה הָאֱלֹהִים לְהָבִיא אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְכָל־קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לַבַּיִת הַנּוֹבֵגָה לְשֵׁם־יְהוָה:

מצודת דוד: וְקוּמוּ וּבְנוּ אֶת מִקְדָּשׁ ה' הָאֱלֹהִים - גם אתם תסייעו לבני בכנין. לַבַּיִת הַנּוֹבֵגָה - כי בעת ההבאה כבר בנויה.

דברי הימים א'

פרק כ"ב

עַד־עוֹלָם:

מצודת דוד: וְהוּא יְהִיָּה לִי לְבָן - חביב כבן לאביו. וְאָנֹכִי לוֹ לְאָב - לחמול עליו כאב על בנו. וְהַכִּינּוּתִי כִּפְסָא מַלְכוּתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם - לזרעו אחריו.

יא עָתָה בְּנֵי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצַּלְתָּ וּבְנִיתָ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר עֲלֶיךָ:

יב אַךְ יִתְּרַלֶּךָ יְהוָה שְׂכָל וּבִינָה וַיִּצְוֶךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וּלְשִׁמּוֹר אֶת־תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

מצודת דוד: אַךְ יִתֵּן לָךְ ה' שְׂכָל וּבִינָה וַיִּצְוֶךָ עַל יִשְׂרָאֵל - רוצה לומר: יתן בלבך בינה לדעת לצוות את ישראל את המעשה אשר יעשון, ובתת הבינה הרי הוא כאילו הוא מצוך על ישראל. וְלְשִׁמּוֹר אֶת תּוֹרַת ה' אֱלֹהֵיךָ - גם יתן לך בינה לשמור את התורה.

יג אִז תִּצְלִיחַ אִם־תִּשְׁמָר אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־יִשְׂרָאֵל חֻזַּק וְאַמְּץ אֶל־תִּירָא וְאַל־תַּחַת:

מצודת ציון: וְאַמְּץ - גם הוא ענין חוזק. תַּחַת - ענינו פחד ושבר, כמו (יהושע א' ט) "אל תַּעְרוֹץ וְאַל תַּחַת".

מצודת דוד: אִז תִּצְלִיחַ אִם תִּשְׁמָר וגו' - הוא כמו הפוך, כאומר: אם תשמור וכו' אז תצליח. חֻזַּק וְאַמְּץ - בדבר הנהגת המלוכה.

יד וְהִנֵּה בְּעֵינֵי הַכִּינּוּתִי לְבֵית־יְהוָה זָהָב כֶּפָרִים מֵאֵה־אֶלֶף וְכֶסֶף אֶלֶף אֶלְפִים כֶּפָרִים וְלַנְחָשֶׁת וְלַבְרָזֶל אִין מִשְׁקָל כִּי לְרַב הָיָה וְעַצִּים וְאַבְנִים הַכִּינּוּתִי וְעַלִּיהֶם תּוֹסִיף:

מצודת דוד: וְהִנֵּה בְּעֵינֵי הַכִּינּוּתִי וגו' - רוצה לומר: עם שאני נחשב לעני מול צורך הראוי לבנין בית ה', הנה הכינותי זהב וכו'. וְעַלִּיהֶם תּוֹסִיף - על כל האמור למעלה הוא חוזר.

טו וְעַמָּךְ לְרַב עָשִׂי מְלֹאכָה חֲצִבִּים וְחֲרָשֵׁי אָבֹן וְעֵץ וְכָל־חֲכָם בְּכָל־מְלֹאכָה:

מצודת דוד: וְכָל חֲכָם בְּכָל מְלֹאכָה - כל מין חכם בכל מיני מלאכה.

דברי הימים א'
פרק כ"ב

א וַיֹּאמֶר דָּוִד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה הָאֱלֹהִים וְזֶה מִזְבֵּחַ לַעֲלֹה לְיִשְׂרָאֵל:

ב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכַנּוֹס אֶת־הַגְּרָיִם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֲצֹבִים לְחֻצוֹב אַבְנֵי גִזִּית לְבָנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים:

ג וּבְרָזַל וּלְרֹב לְמַסְמָרִים לְדַלְתוֹת הַשַּׁעֲרִים וּלְמַחְבְּרוֹת הַכַּיִו וְדָגִיד וְנִחְשֶׁת לְרֹב אִין מִשְׁקָל:

ד וַעֲצֵי אֲרָזִים לְאִין מִסְפָּר כִּי־הֵבִיאוּ הַצִּידָנִים וְהַצֹּרִים עֲצֵי אֲרָזִים לְרֹב לְדָוִד:

ה וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁלֹמֹה בְנִי גֵעַר וְרַף וְהַפִּיֹת לְבָנוֹת לִיהוָה לְהַגְדִּיל וּלְמַעַלָּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת לְכָל־הָאֲרָצוֹת אֲכִינָה נָא לוֹ וַיִּכְן דָּוִד לְרֹב לְפָנָי מוֹתוֹ:

ו וַיִּקְרָא לְשְׁלֹמֹה בְּנֹו וַיִּצְוֵהוּ לְבָנוֹת בֵּית לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ז וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשְׁלֹמֹה בְנִי אֲנִי הֵנִי עִם־לִבְכִי לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי:

ח וַיְהִי עָלַי דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם לְרֹב שָׁפַכְתָּ וּמִלַּחֲמֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא־תִבְנֶה בֵּית לְשָׁמַי שִׁמִּי כִּי דָמִים רַבִּים שָׁפַכְתָּ אֶרְצָה לְפָנָי:

ט הַנְּהַ־בֶּן נֹוֹלָד לָךְ הוּא יְהִיֶּה אִישׁ מְנוּחָה וְהִנִּיחֹתִי לוֹ מִכָּל־אֹיְבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֹמֹה יְהִיֶּה שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֲתֹן עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו:

י הוּא־יִבְנֶה בֵּית לְשָׁמַי וְהוּא יְהִיֶּה־לִּי לְבֶן וְאֲנִי־לוֹ לְאָב וְהַכִּינֹוֹתִי כַּסָּא מְלִכּוֹתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם:

יא עָתָה בְנִי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצַּלְתָּ וּבָנִיתָ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר עָלֶיךָ:

יב אַךְ יִסְרְלֶךָ יְהוָה שָׁכֵל וּבִינָה וַיִּצְוֶךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וּלְשִׁמּוֹר אֶת־תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

יג אַז תִּצְלִיחַ אִם־תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־יִשְׂרָאֵל חֻזַק וְאֲמִץ אֶל־תִּירָא וְאַל־תַּחַת:

דברי הימים א'
פרק כ"ב

א וַיֹּאמֶר דָּוִד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה הָאֱלֹהִים וְזֶה מִזְבֵּחַ לַעֲלֹה לְיִשְׂרָאֵל:

ב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכַנּוֹס אֶת־הַגְּרָיִם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֲצֹבִים לְחֻצוֹב אַבְנֵי גִזִּית לְבָנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים:

ג וּבְרָזַל וּלְרֹב לְמַסְמָרִים לְדַלְתוֹת הַשַּׁעֲרִים וּלְמַחְבְּרוֹת הַכַּיִו וְדָגִיד וְנִחְשֶׁת לְרֹב אִין מִשְׁקָל:

ד וַעֲצֵי אֲרָזִים לְאִין מִסְפָּר כִּי־הֵבִיאוּ הַצִּידָנִים וְהַצֹּרִים עֲצֵי אֲרָזִים לְרֹב לְדָוִד:

ה וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁלֹמֹה בְנִי גֵעַר וְרַף וְהַפִּיֹת לְבָנוֹת לִיהוָה לְהַגְדִּיל וּלְמַעַלָּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת לְכָל־הָאֲרָצוֹת אֲכִינָה נָא לוֹ וַיִּכְן דָּוִד לְרֹב לְפָנָי מוֹתוֹ:

ו וַיִּקְרָא לְשְׁלֹמֹה בְּנֹו וַיִּצְוֵהוּ לְבָנוֹת בֵּית לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ז וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשְׁלֹמֹה בְנִי אֲנִי הֵנִי עִם־לִבְכִי לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי:

ח וַיְהִי עָלַי דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם לְרֹב שָׁפַכְתָּ וּמִלַּחֲמֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא־תִבְנֶה בֵּית לְשָׁמַי שִׁמִּי כִּי דָמִים רַבִּים שָׁפַכְתָּ אֶרְצָה לְפָנָי:

ט הַנְּהַ־בֶּן נֹוֹלָד לָךְ הוּא יְהִיֶּה אִישׁ מְנוּחָה וְהִנִּיחֹתִי לוֹ מִכָּל־אֹיְבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֹמֹה יְהִיֶּה שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֲתֹן עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו:

י הוּא־יִבְנֶה בֵּית לְשָׁמַי וְהוּא יְהִיֶּה־לִּי לְבֶן וְאֲנִי־לוֹ לְאָב וְהַכִּינֹוֹתִי כַּסָּא מְלִכּוֹתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם:

יא עָתָה בְנִי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצַּלְתָּ וּבָנִיתָ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר עָלֶיךָ:

יב אַךְ יִסְרְלֶךָ יְהוָה שָׁכֵל וּבִינָה וַיִּצְוֶךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וּלְשִׁמּוֹר אֶת־תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

יג אַז תִּצְלִיחַ אִם־תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־יִשְׂרָאֵל חֻזַק וְאֲמִץ אֶל־תִּירָא וְאַל־תַּחַת:

דברי הימים א'
פרק כ"ב

יד וַהֲנֵה בְעֵנְיִי הַכִּינּוֹתַי לְבֵית־יְהוָה וְרָב
כַּפָּרִים מֵאֵה־אֵלֶּה וְכֶסֶף אֵלֶּה אֶלְפִים כַּכְרִים
וְלִנְחָשֶׁת וְלַבְרֹזֶל אִין מִשְׁקָל כִּי לְרֹב הִנֵּה וְעַצִּים
וְאֲבָנִים הַכִּינּוֹתַי וְעָלִיהֶם תּוֹסִיף:
טו וְעַמֶּךָ לְרֹב עָשִׂי מִלֵּאכָה קִצְבִים וְחַרְשֵׁי
אֲבָן וְעֵץ וְכָל־חֶקֶם בְּכָל־מְלָאכָה:
טז לְזַהָב לְכֶסֶף וְלִנְחָשֶׁת וְלַבְרֹזֶל אִין מִסְפָּר
קוֹם וְעֲשֵׂה וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ:
יז וַיָּצֵא דָוִד לְכָל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לְעֹזֵר
לְשִׁלְמָה בְּנוֹ:
יח הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהִנֵּיתֶם לָכֶם
מִסָּבִיב כִּי אֶנְתוּ בְיַדִּי אֶת יְשֻׁבֵי הָאָרֶץ וְנִכְבְּשֶׁה
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וּלְפָנַי עִמּוֹ:
יט עֲמָה תָנוּ לְבַבְכֶם וּנְפֹשְׁכֶם לְדָרוֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְקוֹמוּ וּבְנוּ אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה הָאֱלֹהִים
לְהָבִיא אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְכָל־יְהוָה
הָאֱלֹהִים לְפִת הַנִּבְנָה לְשֵׁם־יְהוָה:

דברי הימים א'
פרק כ"ב

יד וַהֲנֵה בְעֵנְיִי הַכִּינּוֹתַי לְבֵית־יְהוָה וְרָב
כַּפָּרִים מֵאֵה־אֵלֶּה וְכֶסֶף אֵלֶּה אֶלְפִים כַּכְרִים
וְלִנְחָשֶׁת וְלַבְרֹזֶל אִין מִשְׁקָל כִּי לְרֹב הִנֵּה וְעַצִּים
וְאֲבָנִים הַכִּינּוֹתַי וְעָלִיהֶם תּוֹסִיף:
טו וְעַמֶּךָ לְרֹב עָשִׂי מִלֵּאכָה קִצְבִים וְחַרְשֵׁי
אֲבָן וְעֵץ וְכָל־חֶקֶם בְּכָל־מְלָאכָה:
טז לְזַהָב לְכֶסֶף וְלִנְחָשֶׁת וְלַבְרֹזֶל אִין מִסְפָּר
קוֹם וְעֲשֵׂה וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ:
יז וַיָּצֵא דָוִד לְכָל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לְעֹזֵר
לְשִׁלְמָה בְּנוֹ:
יח הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהִנֵּיתֶם לָכֶם
מִסָּבִיב כִּי אֶנְתוּ בְיַדִּי אֶת יְשֻׁבֵי הָאָרֶץ וְנִכְבְּשֶׁה
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וּלְפָנַי עִמּוֹ:
יט עֲמָה תָנוּ לְבַבְכֶם וּנְפֹשְׁכֶם לְדָרוֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְקוֹמוּ וּבְנוּ אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה הָאֱלֹהִים
לְהָבִיא אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְכָל־יְהוָה
הָאֱלֹהִים לְפִת הַנִּבְנָה לְשֵׁם־יְהוָה:

